

Sygn. akt VI1 U 1286/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 listopada 2015r.

Sąd Rejonowy Gdańsk – Południe w Gdańsku Sekcja ds. (...) w VI Wydziale Pracy i Ubezpieczeń Społecznych
w składzie:

Przewodniczący:	SSR Ewa Dawidowska - Myszka
Protokolant:	Joanna Malek

po rozpoznaniu w dniu 27 października 2015 r. w Gdańsku

na rozprawie

sprawy W. D.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G.

o zasiłek chorobowy

z odwołania od decyzji z dnia 19 listopada 2014r., znak (...) - (...) decyzji z dnia 21 sierpnia 2014r., znak (...) - (...),
decyzji z dnia 11 września 2014r. , znak (...) - (...) oraz decyzji z dnia 17 września 2014 r., (...) - (...)

I. Umarza postępowanie w zakresie cofniętego odwołania

II. Oddala odwołanie w pozostałym zakresie

III. Zasądza od wnioskodawcy W. D. na rzecz pozwanego Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G. kwotę 240 zł (dwieście czterdzieści złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa

Sygn. akt VI1 U 1286/14

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 21 sierpnia 2014r., znak (...) - (...), Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G. odmówił W. D. prawa do zasiłku chorobowego za okres od 6 lipca 2014r. do 21 sierpnia 2014r..

W uzasadnieniu decyzji organ rentowy wskazał, iż z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej W.D. nie podlega dobrowolnemu ubezpieczeniu chorobowemu, zatem niezdolność do pracy powstała w okresie, kiedy nie podlegał on ubezpieczeniu chorobowemu. W związku z powyższym nie ma on prawa do zasiłku chorobowego za w/w okres.

Decyzją z dnia 11 września 2014r., znak (...) - (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G. odmówił W. D. prawa do zasiłku chorobowego z ubezpieczenia wypadkowego za okres od 6 lipca 2014r. do 21 sierpnia 2014r..

W uzasadnieniu decyzji pozwany wskazał, iż wnioskodawca złożył wniosek w sprawie wypłaty zasiłku chorobowego z ubezpieczenia wypadkowego za okres od 6 lipca 2014r. do 21 sierpnia 2014r. w związku ze zdarzeniem z dnia 6 lipca 2014r. Po ocenie całości materiału dowodowego przedstawionego w celu ustalenia okoliczności, jakie miały miejsce w związku ze zdarzeniem z dnia 6 lipca 2014r. pozwany stwierdza, iż powyższe zdarzenie nie miało związku z wykonywaną działalnością gospodarczą. W związku z powyższym brak podstaw prawnych do wypłaty zasiłku chorobowego za okres od 6 lipca 2014r. do 21 sierpnia 2014r. z ubezpieczenia wypadkowego.

Decyzją z dnia 17 września 2014r., znak (...) - (...), Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G. odmówił W.D. prawa do zasiłku chorobowego z ubezpieczenia chorobowego za okres od 11 września 2014r. do 30 września 2014r..

W uzasadnieniu decyzji organ rentowy wskazał, iż z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej W. D. nie podlega dobrowolnemu ubezpieczeniu chorobowemu, zatem niezdolność do pracy powstała w okresie, kiedy nie podlegał on ubezpieczeniu chorobowemu. W związku z powyższym wnioskodawca nie ma prawa do zasiłku chorobowego za w/w okres.

Decyzją z dnia 19 listopada 2014r., znak (...) - (...), Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G. odmówił W. D. prawa do zasiłku chorobowego z ubezpieczenia chorobowego i z ubezpieczenia wypadkowego za okres od 4 listopada 2014r. do 28 listopada 2014r..

W uzasadnieniu decyzji organ rentowy wskazał, iż wnioskodawca z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej nie podlega dobrowolnemu ubezpieczeniu chorobowemu. Wnioskodawca złożył roszczenie w sprawie wypłaty zasiłku chorobowego za okres od 4 listopada 2014r. do 28 listopada 2014r., zatem niezdolność do pracy powstała w okresie, kiedy nie podlegał on ubezpieczeniu chorobowemu. Ponadto ustalono, iż z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej W. D. podlega ubezpieczeniu wypadkowemu od dnia 1 stycznia 2008r. W trakcie tego ubezpieczenia w dniu 6 lipca 2014r. wnioskodawca uległ wypadkowi, jednak po ocenie całości materiału dowodowego przedstawionego w celu ustalenia okoliczności, jakie miały miejsce w związku ze zdarzeniem z dnia 6 lipca 2014r. stwierdzono, że zdarzenie to nie miało związku z wykonywaniem działalności gospodarczej. W związku z powyższym W. D. nie ma prawa do zasiłku chorobowego za w/w okres z ubezpieczenia chorobowego, jak i z ubezpieczenia wypadkowego.

Od tych decyzji odwołał się W. D. w postępowaniach oznaczonych sygnaturami: VI1 U (...) - w odniesieniu do decyzji z dnia 21 sierpnia 2014r., znak (...) - (...), VI1 U (...) - w odniesieniu do decyzji z dnia 11 września 2014r., znak (...) - (...), VI1 U (...) - w odniesieniu do decyzji z dnia 17 września 2014r., znak (...) - (...) i VI1 U 32/15 - w odniesieniu do decyzji z dnia 19 listopada 2014r., znak (...) - (...).

Uzasadniając odwołania wnioskodawca wskazał, że prowadzi działalność gospodarczą w miejscowości odległej od miejsca zamieszkania, która opiera się na usługach grzewczych. Technologia grzewcza jest instalacją prototypową, gdzie źródłem opału jest odpowiednio preparowana słoma, stanowiąca odpad z produkcji rolniczej. Słomę tę składa się w miejscu działalności, zaś z uwagi na kilkukrotne podpalenia - których sprawców Policja nigdy nie ujęła - niezależnie od stałego stróża, wyrywkowo osobiście dogląda tak składu zapasów słomy, jak i aktywności zatrudnionego stróża. Dnia 6 lipca w nocy ok 1.15, po wieczornej pracy nad dokumentami postanowił sprawdzić stan zabezpieczenia zapasów słomy i przeprowadzić kontrolę stróża. Z uwagi na szczupły stan administracji, czynności kontrolne wykonuje sam, nie mając dostatecznych przesłanek dla zwiększenia personelu. Gdy był w drodze ku miejscu działalności gospodarczej - przy jego domu na ulicy spostrzegł grupę awanturujących się osób będących pod wpływem alkoholu i spożywających alkohol. Nie wysiadając z samochodu opuścił szybę i zrobił uwagę, aby w porze nocnej nie zakłócili porządku, jeden z nich usiadł mu na masce, drugi jakimś narzędziem uderzył w głowę uszkadzając lewe oko.

W odpowiedziach na odwołania pozwany wniósł o ich oddalenie oraz o zasądzenie od wnioskodawcy na jego rzecz zwrotu kosztów postępowania wg norm przepisanych, w tym także zwrotu kosztów zastępstwa procesowego wskazując, że odwołania nie są zasadne

Postanowieniami z dnia 1 grudnia 2014r. i z dnia 23 stycznia 2015r. k. 8 Sąd Rejonowy Gdańsk - Południe w Gdańsku połączył powyższe sprawy do wspólnego rozpoznania i wyrokowania ze sprawą VI1 U (...).

W piśmie z dnia 21 maja 2015r. wnioskodawca wniósł o ustalenie prawa do zasiłku chorobowego od dnia 12 września 2015r. z ubezpieczenia wypadkowego , ewentualnie z upływem 90 dni na podstawie ustawy zasiłkowej(k. 43) Na rozprawie w dniu 21 maja 2015r. pełnomocnik wnioskodawcy oświadczył, że cofa odwołanie w zakresie żądania zasiłku chorobowego za okres od dnia 6 lipca do 11 września 2014r. (k. 49)

Pozwany w piśmie z dnia 18 czerwca 2015r. oświadczył, że wyraża zgodę na cofnięcie odwołania przez stronę przeciwną w zakresie żądania zasiłku chorobowego za okres od 6 lipca 2014r. do 11 września 2014r. pod warunkiem zasądzenia kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych(k. 65) . Nadto wskazał, że organ rentowy rozpatrzył wnioski strony zawarty w piśmie procesowym i w konsekwencji zostały wydane decyzje zmieniające dotyczące zmiany treści uzasadnienia.

Decyzją z dnia 17 czerwca 2015r., znak (...) - (...), Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G. zmienił decyzję z dnia 17 września 2014r., znak (...) - (...) odmawiającą wnioskodawcy prawa do zasiłku chorobowego za okres od 11 września 2014r. do 30 września 2014r.. w ten sposób, że w uzasadnieniu wskazano, że z posiadanej dokumentacji wynika, że wnioskodawca został objęty dobrowolnym ubezpieczeniem chorobowym z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej od dnia 12.09.2014r., tj. z dniem złożenia zgłoszenia (...). Niezdolność do pracy powstała w dniu 23.08.2014r. i trwa do 30.09.2014r. Zatem rozpatrując Pana uprawnienia do zasiłku chorobowego za okres od 11.09.2014r. do 30.09.2014r. stwierdzono, że niezdolność do pracy powstała w okresie, kiedy nie podlegał ubezpieczeniu chorobowemu. W związku z powyższym nie ma prawa do zasiłku chorobowego za w/w okres". W pozostałym zakresie decyzja pozostała bez zmian.

Decyzją z dnia 17 czerwca 2015r., znak (...) - (...), Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G. zmienił decyzję z dnia 31 października 2014r., znak (...) - (...) odmawiającą wnioskodawcy prawa do zasiłku chorobowego za okres od 1 października 2014r. do 3 listopada 2014r.. w ten sposób, że w uzasadnieniu wskazano, że z posiadanej dokumentacji wynika, że wnioskodawca został objęty dobrowolnym ubezpieczeniem chorobowym z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej od dnia 12.09.2014r., tj. z dniem złożenia zgłoszenia (...). Niezdolność do pracy powstała w dniu 23.08.2014r. i trwa do 3.11.2014r. Zatem rozpatrując uprawnienia do zasiłku chorobowego za okres od 01.10.2014r. do 3.11.2014r. stwierdzono, że niezdolność do pracy powstała w okresie, kiedy nie podlegał ubezpieczeniu chorobowemu. W związku z powyższym nie ma prawa do zasiłku chorobowego za w/w okres". W pozostałym zakresie decyzja pozostała bez zmian

.Decyzją z dnia 17 czerwca 2015r., znak (...) - (...), Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G. zmienił decyzję z dnia 19 listopada 2014r.,znak (...) - (...) odmawiającą wnioskodawcy prawa do zasiłku chorobowego za okres od 4 listopada 2014r. do 28 listopada 2014r.. w ten sposób, że w uzasadnieniu zmienił treść poprzez wpisanie, że „ z posiadanej dokumentacji wynika, że został Pan objęty dobrowolnym ubezpieczeniem chorobowym z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej od dnia 12.09.2014r., tj. z dniem złożenia przez Pana zgłoszenia (...). Niezdolność do pracy powstała w dniu 23.08.2014r. i trwa do 28.11.2014r. Zatem rozpatrując uprawnienia do zasiłku chorobowego za okres od 04.11.2014r. do 28.11.2014r. stwierdzono, że niezdolność do pracy powstała w okresie, kiedy nie podlegał Pan ubezpieczeniu chorobowemu". W pozostałym zakresie decyzja pozostaje bez zmian.

Sąd ustalił w sprawie następujący stan faktyczny:

Wnioskodawca W.D. od dnia 2 marca 1998r. prowadzi działalność gospodarczą pod nazwą (...) Zakład (...) w zakresie produkcji i sprzedaży ciepła ze spalania słomy, zarządzania nieruchomościami, a także produkcji biopreparatów na potrzeby utylizacji odpadów rolnictwa i dla potrzeb człowieka. Siedziba jego firmy mieści się w Z., położonych ok. 17 km od miejsca jego zamieszkania, tj. od miejscowości C..

Nadto wnioskodawca zajmuje się prowadzeniem konferencji naukowych w zakresie biotechnologii.

W. D. od dnia 1 stycznia 2008r. podlega obowiązkowemu ubezpieczeniu wypadkowemu z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej.

W dniu 12 września 2014r. wnioskodawca zgłosił się do dobrowolnego ubezpieczenia chorobowego i dopiero od tego dnia jest objęty dobrowolnym ubezpieczeniem chorobowym z tytułu prowadzenia działalności gospodarczej.

(dowód: informacja z Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej, k. 5 akt ZUS, zaświadczenie o obowiązkowym ubezpieczeniu wypadkowym, k. 9 akt ZUS, druk (...) P (...), k. 20, zeznania wnioskodawcy, k. 190, płyta z nagraniem, k. 191)

W dniu 5 lipca 2014r. W. D. w swoim domu w C. przy ul. (...) przygotowywał materiały oraz prezentację multimedialną związaną z logistyką w energetyce odnawialnej, którą miał przedstawić na Europejskim Kongresie B. w dniu 8 lipca 2014r. Podczas wykonywania tych czynności około północy przez uchylony balkon wnioskodawca usłyszał, że na terenie jego działki odbywa się impreza alkoholowa (było słychać odgłosy). W. D. postanowił sprawdzić, co się dzieje na jego nieruchomości, gdyż nieznanemu mu osobom „pogwałciły jego prywatność, jego mir domowy”, nadto zachowywały się głośno, piły alkohol. W.D. postanowił objechać samochodem 40 arową działkę, na której położony jest jego dom schodem i ustalić, gdzie przebywają osoby zakłócające porządek. Następnie planował pojechać do swojego zakładu w Z., aby dokonać nocnej lustracji obiektów ciepłowni i placu magazynowego słomy oraz kontroli pracy stróża. W czasie objeżdżania swojej posesji zauważył, że na terenie jego działki w pobliżu stawu na stopniach schodów przebywają dwie osoby. W związku z tym wnioskodawca podjechał tam, następnie zatrzymał samochód, opuścił szyby i przyświecił im latarką na twarze i powiedział „Panowie zachowujecie się głośno i spadajcie do domu”. Po zwróceniu uwagi jeden z mężczyzn wskoczył na maskę samochodu, a drugi uderzył go w oko. Wnioskodawcy udało się uruchomić samochód i następnie podjechał pod bramę domu, krzycząc do żony, aby wezwała pogotowie. Pierwszej pomocy udzielono mu w szpitalu w S., a potem został skierowany do Uniwersyteckiego Centrum (...) w G., gdzie stwierdzono dwojenie, złamanie dna oczodołu lewego z uszkodzeniem mięśnia prostego dolnego z ograniczeniem ruchomości gałki ocznej lewej, stan po stłuczeniu gałki ocznej lewej, wstrząśnienie mózgu.

Wnioskodawca był niezdolny do pracy od 6 lipca 2014r. do 21 sierpnia 2014r., od 11 września 2014r. do 30 września 2014r. i od 4 listopada 2014r. do 28 listopada 2014r. Pozwany nie uznał zdarzenia z dnia 6 lipca 2014r. za wypadek przy prowadzeniu działalności gospodarczej, z uwagi na to, że zdarzenie nie miało związku z wykonywaną działalnością gospodarczą.

(dowód: karta wypadku k. 43 akt ZUS, zeznania wnioskodawcy k. 38 -40w zw. z k. 190, płyta z nagraniem, k. 191, protokół przyjęcia ustnego zawiadomienia o przestępstwie k. 81, wyjaśnienia wnioskodawcy w sprawie II K 228/15, k. 165, pismo wnioskodawcy z 23.07.2014r. w sprawie II K 228/15, k. 92, kopia dokumentacji medycznej, k. 17-31 akt ZUS, k. 106-136,161-163,170-183, kopia aktu oskarżenia przeciwko B. W., k. 156-157)

Sąd zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o zgromadzone w sprawie dokumenty znajdujące się w aktach sprawy, aktach ZUS oraz aktach Sądu Rejonowego w Kwidzynie o sygn. II K 228/15, których autentyczności ani prawdziwości żadna ze stron nie kwestionowała.

Sąd oparł się również przy ustalaniu stanu faktycznego na zeznaniach wnioskodawcy W. D. w zakresie okoliczności związanych z przebiegiem wypadku w nocy 6 lipca 2014r. oraz zgłoszeniem do dobrowolnego ubezpieczenia chorobowego. Wprawdzie wnioskodawca składając w dniu 9 lipca 2014r. zawiadomienie o przestępstwie, w piśmie z dnia 23 lipca 2014r. do Starosty w S. oraz w zawiadomieniu o wypadku do ZUS nie wspominał o tym, że zamierzał wyjechać do zakładu w Z. i mówił tylko o tym, że powodem jego wyjścia z domu było to, że chciał sprawdzić, co się dzieje na jego posesji w związku z głośnym zachowaniem nieznanemu mu osobom, jednakże Sąd mimo to w ustalonym stanie faktycznym przyjął, że W. D., po zakończeniu interwencji związanej z przebywaniem na jego posesji nieznanemu mu osobom, zamierzał pojechać do zakładu w Z..

Natomiast okolicznością bezsporną było to, że wnioskodawca na dzień powstania niezdolności do pracy związanej z urazem oka w dniu 6 lipca 2014r. nie podlegał dobrowolnemu ubezpieczeniu chorobowemu i ubezpieczeniu temu podlegał dopiero od dnia zgłoszenia do tego ubezpieczenia tj. od 12 września 2014r.

Sąd oddalił wniosek dowodowy o złożenie do akt diagramów oraz o przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego laryngologa i okulisty w związku z uszkodzeniem słuchu na skutek urazu nerwu trójdzielnego, albowiem okoliczności te nie mają istotnego znaczenia dla rozstrzygnięcia. Zgodnie z art. 227 k.p.c. przedmiotem dowodu są fakty mające dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie. Przedmiotem ustaleń sądu w niniejszej sprawie były jedynie okoliczności, które miały istotne znaczenie dla przedmiotu rozstrzygnięcia tj. dla ustalenia prawa do zasiłku chorobowego z ubezpieczenia chorobowego i wypadkowego za okres od 6 lipca 2014r. do 21 sierpnia 2014r., od 11 września 2014r. do 30 września 2014r. i od 4 listopada 2014r. do 28 listopada 2014r. . Kwestia niezdolności do pracy w okresie od 6 lipca 2014r. do 21 sierpnia 2014r., od 11 września 2014r. do 30 września 2014r. i od 4 listopada 2014r. do 28 listopada 2014r. była bezsporna. Bezsporne było również, że niezdolność do pracy miała związek z urazem oka odniesionym w związku z pobicie w dniu 6 lipca 2014r..W związku z tym nie było potrzeby przeprowadzenia dowodu z opinii biegłego okulisty i laryngologa celem ustalenia niezdolności do pracy. Dla oceny zasadności żądania zasiłku chorobowego z ubezpieczenia chorobowego i wypadkowego nie ma znaczenia, czy i z jakich powodów doszło u wnioskodawcy do uszkodzenia słuchu, skoro wnioskodawca był niezdolny do pracy i niezdolność miała związek z urazem w dniu 6 lipca 2014r.. Mając powyższe na uwadze na mocy art. 227k.p.c a contrario oraz art. 229 k.p.c. sąd oddalił powyższy wniosek dowodowy

Oceniając materiał dowodowy i analizując opisany wyżej stan faktyczny Sąd uznał, że odwołanie złożone przez wnioskodawcę nie zasługuje na uwzględnienie.

W pierwszej kolejności należy odnieść się do zmiany uzasadnienia zaskarżonych decyzji w związku ze zmianą stanowiska wnioskodawcy w piśmie z dnia 21 maja 2015r. i wnioskowaniem o przyznanie prawa do zasiłku chorobowego z ubezpieczenia chorobowego i wypadkowego od dnia zgłoszenia do dobrowolnego ubezpieczenia chorobowego tj. od 12 września 2015r.. Trzeba wskazać, że w orzecznictwie Sądu Najwyższego przyjmuje się, że w sprawie z odwołania od decyzji organu rentowego, jej treść wyznacza przedmiot i zakres rozpoznania oraz orzeczenia sądu pracy i ubezpieczeń społecznych (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 13 maja 1999 r., II UZ 52/99, OSNAPiUS 2000, nr 15, poz. 601). Dlatego też przedmiotem rozpoznania sądu było to, czy wnioskodawca był uprawniony do zasiłku chorobowego z ubezpieczenia chorobowego i wypadkowego za okres od 6 lipca 2014r. do 21 sierpnia 2014r., od 11 września 2014r. do 30 września 2014r. i od 4 listopada 2014r. do 28 listopada 2014r.. Natomiast zmiana uzasadnienia decyzji miała charakter wyłącznie techniczny i wynikała jedynie z zamiaru przedstawienia aktualnego stanowiska organu rentowego w związku ze zmianą żądania przez wnioskodawcę w toku procesu.

Przechodząc do merytorycznego rozpoznania odwołania wskazać należy, że w odniesieniu do żądania przyznania zasiłku chorobowego z ubezpieczenia wypadkowego art. 3 ust. 3 pkt 8 ustawy z dnia 30 października 2002r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz.U.2015.1242 -j.) stanowi, że za wypadek przy pracy uważa się nagle zdarzenie wywołane przyczyną zewnętrzną powodujące uraz lub śmierć, które nastąpiło w okresie ubezpieczenia wypadkowego z danego tytułu podczas wykonywania zwykłych czynności związanych z prowadzeniem działalności pozarolniczej w rozumieniu przepisów o systemie ubezpieczeń społecznych.

W niniejszej sprawie nie budziło wątpliwości, że zdarzenie z dnia 6 lipca 2014r. miało charakter nagły i było spowodowane przyczyną zewnętrzną. Natomiast kwestią sporną było, czy do urazu oka doszło podczas wykonywania zwykłych czynności związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej.

Powołana wyżej ustawa nie definiuje pojęcia zwykłych czynności związanych z prowadzeniem działalności pozarolniczej. Definicji tej nie zawiera również ustawa z dnia 13.10.1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz.U.2015.121 -j.t.). Odesłanie z art. 3 ust. 3 pkt. 8 ustawy o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych dotyczy bowiem wyłącznie określenia statusu osób, do których odnosi się miano prowadzących pozarolniczą działalność – zgodnie z art. 8 ust.6 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych są to osoby prowadzące

pozarolniczą działalność gospodarczą na podstawie przepisów o działalności gospodarczej lub innych przepisów szczególnych, twórcy i artyści, osoby prowadzące działalność w zakresie wolnego zawodu, wspólnicy jednoosobowej spółki z ograniczoną odpowiedzialnością oraz wspólnicy spółki jawnej, komandytowej lub partnerskiej. Nie określono natomiast również w przepisach tej ustawy definicji czynności należących do zwykłych czynności przy prowadzeniu działalności pozarolniczej.

Zdaniem Sądu z powołanych przepisów wynika zatem, iż oceny charakteru czynności i związku z wykonywaną działalnością należy dokonywać każdorazowo z uwzględnieniem rodzaju i specyfiki prowadzonej działalności gospodarczej. Przy czym musi istnieć bezpośredni związek zdarzenia z wykonywaniem zwykłych czynności dotyczących prowadzonej działalności pozarolniczej. Dlatego konieczne jest dokładne ustalenie okoliczności związanych z przebiegiem wypadku w danej sprawie, aby w dalszej kolejności móc ustalić, czy dane konkretne zdarzenie ma związek z prowadzoną działalnością gospodarczą i należy do zwykłych, typowych, normalnych czynności związanych z tą działalnością.

W niniejszej sprawie do urazu oka wnioskodawcy doszło w nocy w dniu 6 lipca 2014r. w związku z tym, że W. D. usłyszał, że ktoś przebywa na terenie jego posesji, a głośnie odgłosy wskazują na to, że osoby te są pod wpływem alkoholu. W związku z tym wnioskodawca postanowił to sprawdzić. Przyczyną interwencji było jak przyznał W. D. to, „że osoby te znajdowały się na jego nieruchomości i zachowywały się głośno”, Osoby te pogwałciły jego prywatność, jego mir domowy”(k. 39).

W ocenie Sądu zdarzenie związane z ustaleniem osób przebywających bez pozwolenia na terenie posesji zamieszkiwanej przez wnioskodawcę i poproszeniem opuszczenia jego nieruchomości było związane z sferą prywatną. Wnioskodawca objechał samochodem swoją nieruchomość i szukał osób, które zakłócały jego spokój z tego powodu, że została naruszona jego prywatności, jego mir domowy. Został zakłócony porządek na terenie jego własności, na obszarze, który służy mu do wypoczynku, relaksu. Wnioskodawca nie życzył sobie obecności obcych osób na terenie swojej posiadłości. W związku z tym po znalezieniu osób, które przebywały bez jego zgody na terenie stawów należących do niego, zwrócił się do nich o opuszczenie tego miejsca. Osoby te wówczas zaatakowały wnioskodawcę, na skutek czego doznał urazu oka. Uraz oka był więc związany ściśle ze sferą prywatną W. D., z tym że chronił swojego miejsca zamieszkania, chronił swojego dobytku, pilnował swojej własności. Okoliczność, że wnioskodawca zamierzał po zakończeniu interwencji z nieznanymi osobami zakłócającymi spokój na terenie jego prywatnej działki, pojechać do zakładu w Z. , nie może powodować, że zdarzenie to będzie traktowane jako wypadek przy pracy, skoro do zdarzenia nie doszło podczas pilnowania dobytku w zakładzie w Z. oddalonym o 17 km od miejsca zamieszkania. Wnioskodawca nie został też zaatakowany podczas drogi do zakładu pracy w Z.. Nawet jeśli przyjmiemy, że objechanie terenu swojej posesji w celu poszukiwania nieznanymi osobami odbywało się tą samą drogą, jaką przemierzyłby wnioskodawca, gdyby miał zamiar bezpośrednio jechać do Z., to sam W. D. przerwał tę drogę, zatrzymując samochód w pobliżu stawu, gdzie przybywały osoby zakłócające ciszę. Wnioskodawca nie został siłą zatrzymany przez nieznanymi osoby, lecz sam dobrowolnie przerwał jazdę samochodem i zatrzymał pojazd w pobliżu stawu. Przerwanie drogi było związane z tym, że W.D. chciał uregulować swoje sprawy prywatne i ustalić, kto przebywa na terenie jego prywatnej własności i jednocześnie poprosić o opuszczenie. Wnioskodawca, świecąc latarką w twarze mężczyzn, powiedział do nich „Panowie zachowujecie się głośno i spadajcie do domu” . Dopiero wówczas osoby te zaatakowały wnioskodawcę. Z powyższego wynika w sposób ewidentny i dobitny, że nagle zdarzenie związane z uderzeniem wnioskodawcy przez nieznanymi mężczyzn w dniu 6 lipca 2014r. nie było związane z prowadzoną działalnością gospodarczą, lecz ściśle wiązało się ze sferą prywatną i ochroną swojej własności prywatnej. Wnioskodawca nie życzył sobie, aby na terenie jego posesji przy stawach przebywały nieznanymi mu osoby i piły alkohol. Dlatego zwrócił się do tych osób o opuszczenie tego miejsca i w reakcji na to został zaatakowany. Nagłe zdarzenie, które miało miejsce podczas obrony swojej prywatnej własności, ochrony miru domowego w związku z wtargnięciem nieznanymi osób na tereny prywatne należące do wnioskodawcy nie może być traktowane jako zwykła czynność związana z prowadzeniem działalności gospodarczej.

Reasumując w związku z tym , że zdarzenie z dnia 6 lipca 2014r. nie było wypadkiem przy pracy, to nie było podstaw do przyznania wnioskodawcy zasiłku chorobowego z ubezpieczenia wypadkowego.

W dalszej kolejności sąd ustalał, czy są spełnione przesłanki do przyznania W.D. zasiłku chorobowego z ubezpieczenia chorobowego. Zgodnie z art. 1 ust. 1 ustawy z dnia 25 czerwca 1999r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (Dz. U. z 2014r., poz. 159) świadczenie pieniężne (w tym zasiłek chorobowy) przysługuje osobom objętym ubezpieczeniem społecznym w razie choroby i macierzyństwa określonym w ustawie z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2013 r. poz. 1442, z późn. zm.). Zasiłek chorobowy przysługuje ubezpieczonemu, który stał się niezdolny do pracy z powodu choroby w czasie trwania ubezpieczenia chorobowego (art. 6 ust. 1 ustawy zasiłkowej).

Objęcie dobrowolne ubezpieczeniem chorobowym, zgodnie z art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych następuje od dnia wskazanego we wniosku o objęcie tym ubezpieczeniami, nie wcześniej jednak niż od dnia, w którym wniosek został zgłoszony.

Ponadto ubezpieczony nabywa prawo do zasiłku chorobowego po okresie wyczekiwania 90 dni nieprzerwanego ubezpieczenia chorobowego, jeżeli jest ubezpieczony dobrowolnie (art. 4 ust. 1 pkt.2 ustawy zasiłkowej).

Nabycie prawa do zasiłku chorobowego uzależnione jest więc od przebycia w ubezpieczeniu chorobowym określonego czasu. Czas ten, nazywany okresem wyczekiwania (okresem karencji), uzależnia nabycie prawa do zasiłku od pozostawania przez wymagany czas nieprzerwanie w ubezpieczeniu chorobowym (por. uchwała SN z dnia 29 października 2002 r., III UZP 8/02, OSNP 2003, nr 8, poz. 205; Biul. SN 2002, nr 10, s. 4; OSNP-wkł. 2002, nr 24, poz. 4; Wokanda 2003, nr 6, s. 21; OSP 2004, z. 5, poz. 65).

Zdaniem Sądu nie było podstaw do przyznania wnioskodawcy W.D. prawa do zasiłku chorobowego z ubezpieczenia chorobowego za okres od dnia 12 września 2014r. do dnia 30 września 2014r. i za okres od dnia 4 listopada 2014r. do dnia 28 listopada 2014r., ponieważ wnioskodawca podlegał dobrowolnemu ubezpieczeniu chorobowemu dopiero od dnia 12 września 2014r. i od tego dnia należało liczyć okres karencji 90-dniowej.

W związku z tym, że nie upłynął okres wyczekiwania 90 dni w odniesieniu do żądania zasiłku chorobowego za okres dnia 12 września 2014r. do dnia 30 września 2014r. i za okres od dnia 4 listopada 2014r. do dnia 28 listopada 2014r., to W. D. nie mógł nabyć prawa do zasiłku chorobowego za ten okres.

Mając powyższe na uwadze, na podstawie cytowanych wyżej przepisów oraz na mocy przepisu art. 477¹ § 1 kpc Sąd, nie znajdując podstaw do uwzględnienia odwołania, orzekł jak w pkt II wyroku.

Natomiast z uwagi na to, że wnioskodawca cofnął swoje odwołanie w zakresie żądania zasiłku chorobowego za okres od dnia 6 lipca 2014r. do dnia 11 września 2014r. i strona pozwana wyraziła na to zgodę, to Sąd w tym zakresie umorzył postępowanie. Zdaniem Sądu cofnięcie odwołania było w świetle art. 203 § 4 k.p.c. i art. 469 k.p.c dopuszczalne, albowiem nie jest ono sprzeczne z prawem, zasadami współżycia społecznego, ani nie prowadzi do obejścia prawa, nadto nie narusza ono słusznego interesu ubezpieczonego.

O kosztach procesu orzeczono w oparciu o art. 98 k.p.c. Zgodnie z art. 98 § 1 k.p.c. strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). Do niezbędnych kosztów procesu strony reprezentowanej przez radcę prawnego zalicza się wynagrodzenie jednak nie wyższe niż stawki opłat określone w odrębnych przepisach. Zgodnie z § 11 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. 2013, poz. 490) stawki minimalne wynoszą 60 zł w sprawach o świadczenia pieniężne z ubezpieczenia społecznego i zaopatrzenia emerytalnego. Mając na uwadze powyższe, Sąd w punkcie III wyroku zasądził od wnioskodawcy na rzecz pozwanego kwotę 240 zł (po 60 zł od każdej połączonej sprawy i z uwagi na to, że umorzenie postępowania jest równoznaczne z przegraniem sprawy) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.